



تئاتر رسانه‌ای
پویا و پیشرو است



بیست و هشتمین جشنواره تئاتر استان فارس

گفت و گوی اختصاصی با کارگردان و بازیگر
«اکبر کجاست؟»

نمایشنامه‌ای که
۱۰ ساله شد



شماره اول - ۲۱ شهریور ۱۳۹۶

روزنامه داخلی بیست و هشتمین جشنواره تئاتر استان فارس

از سیر تا پیاز روز نخست جشنواره بیست و هشتم

آغاز جشنواره در همسایگی حافظ



گروه برنا از لار اولین اجرا را در سالن سبز کلید زد

زندگی‌های موازی در روایت‌گری روایت‌ها...



سوگمایش بی پایان زندگی
یا پرسشی ساده
که کلیشه نماند



آخرین تغییرات جدول زمانبندی
در ۵ تماشاخانه شیراز



۷۵ دقیقه با جعبه ساز

تماشاخانه هودی در «آگورا»



برنامه زمان بندی بیست و هشتمین جشنواره تئاتر استان فارس - شیراز - شهریور ماه ۱۳۹۶

روز و تاریخ	تماشاخانه استاد هودی	تماشاخانه استاد سپاسدار	تماشاخانه استاد لایق	تماشاخانه استاد پورشکبایی	سالن سبز تالار حافظ
دوشنبه ۹۶/۶/۲۰	نمایش: «آگورا» کارگردان: مسعود حیدری نویسنده: مهران حیدری شهرستان: شیراز	نمایش: «اکبر کجاست؟» نویسنده و کارگردان: محمدحسن محمودی شهرستان: شیراز	نمایش: «لاموطا» نویسنده و کارگردان: امیر بهبودنیا شهرستان: شیراز	نمایش: «جز به روایت کریستینا گتی» نویسنده و کارگردان: داوود باقرزاده شهرستان: شیراز	نمایش: «روایت‌ها حاکی از آن است...» نویسنده و کارگردان: حبیب مقیمی شهرستان: لارستان
	۲۰ / ۱۶ / ۱۱/۱۵	۲۰ / ۱۷/۳۰ / ۱۰/۳۰	۲۰ / ۱۶ / ۱۱	۲۱/۳۰ / ۱۸ / ۹/۳۰	۱۸/۳۰ / ۱۶ / ۹
سه شنبه ۹۶/۶/۲۱	نمایش: «این داستان را اولین بار...» کارگردان: رزاق حسین نیا نویسنده: رضا کشتاسب شهرستان: قیر و کارزین	نمایش: «آخ اگه بارون بزنه» کارگردان: محمدجواد صفایی نویسنده: میلاد اکبر نژاد شهرستان: لامرد	نمایش: «سیره سیطره ارسلان بسا سیری» نویسنده و کارگردان: محمد رضا طاهری شهرستان: فسا	نمایش: «بیست و سومین جلسه جن گیری آینه میشل» نویسنده و کارگردان: مسعود احمدی شهرستان: شیراز	نمایش: «جاندار مری» نویسنده و کارگردان: عباس پرناداخته شهرستان: لامرد
	۲۰/۳۰ / ۱۶ / ۱۰/۳۰	۲۰/۳۰ / ۱۸/۳۰ / ۹	۱۹/۳۰ / ۱۶ / ۱۰/۳۰	۲۱/۳۰ / ۱۷/۳۰ / ۱۱/۳۰	۱۹ / ۱۶ / ۱۰
چهارشنبه ۹۶/۶/۲۲	نمایش: «آبی ترین آسمانی زمین» کارگردان: سید محمدهادی هاشم زاده نویسنده: محمد قاسمی شهرستان: شیراز	نمایش: «یک دقیقه روز مری» کارگردان: هادی امامی مقدم مهدی حاصلپور نویسنده: هادی امامی مقدم شهرستان: مرودشت	نمایش: «سون سی» کارگردان: مجتبی راوش نویسنده: علی دل پیشه شهرستان: کازرون	نمایش: «تدبیر» کارگردان: محمدصادق علیپور نویسنده: محمدصادق علیپور شهرستان: شیراز	نمایش: «هوملت» کارگردان: مجتبی حسینی قیری نویسنده: حسن میرزایی شهرستان: قیر و کارزین
	۲۰/۳۰ / ۱۶ / ۹/۳۰	۲۰ / ۱۶ / ۱۱/۳۰	۲۱ / ۱۸ / ۹/۳۰	۱۹ / ۱۶ / ۹/۳۰	۲۱/۱۵ / ۱۸ / ۱۱/۳۰

مراسم اختتامیه بیست و هشتمین جشنواره تئاتر استان فارس تالار حافظ اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی

ساعت: ۱۸

نمایش:
«طراحی صحنه»
کارگردان: احسان رضایی
نویسنده: هادی امامی مقدم
شهرستان: پاسارگاد
(برگزیده جشنواره پسامهر)

بخش غیر رقابتی

تماشاخانه استاد سپاسدار
ساعت: ۱۱ و ۱۶

سوگمایش بی پایان زندگی یا پرسشی ساده که کلیشه نماند

های جوان روی پرده در ابتدای نمایش، پیرمردانی بی آزار و دلتنگ و چشم به راه ساخته که میخوانند با مهربانی و مسامحه برای مسئولان محترم تشریح کنند که عقل دارند و دیوانه نیستند و باید از این تیمارستان بروند.

آنها داد میزنند، آواز می خوانند، قهر میکنند؛ اما در نهایت این دست خداست که دست ها را می گیرد و از رنج نجاتشان می دهد.

دیالوگ ها که حاصل رویدادهای واقعی زندگی های واقعی است بسیار تاثیر گذار و کوبنده نگاشته شده اند؛ همچنین طنز تلخی که خنده ای آنی را بر لب های مخاطب می آورد و همزمان داغی سنگین را نیز بر دل آنان میزند، دیگر عنصر تاثیر گذار این نمایش به شمار می رود.

آنچه در این صحنه خالی زیر پرده های روزنامه ها دیده میشود، تختی است که با ملحفه سفیدش بوی مرگ میدهد تا زندگی و نحسی اتاقی که سر انجام همه آنجاست را یادآوری کند.

مرگ به عنوان بازیگری پنهان در همه عناصر روایت حضور دارد؛ از فیلمی سیاه و سفید که در ابتدا و انتهای نمایش می بینیم و در خاطرات روزهای جنگ و حتی روزهای پس از آن و زندگی های امروز که ختم می شود به مرگ احساس و عاطفه یا فراموشی مطلق.

اکبر کجاست در حقیقت از پرسشی معمول در زندگی روزمره میگریزد و تا انتهای نمایش به یک سوال ترازیک بدل می شود که آه از نهاد مخاطبان برمی آورد و با تازگی موضوعش نشان دهنده دغدغه های نویسنده اثر است.

سالها پیش و در زمان جنگ، از همان انسان ها که امروز قصه شده اند، دور بوده است.

بازی تالاش برای رساندن صدای خود به مخاطب که در این نمایش صراحتاً مسئول محترم نامیده می شود، با تکرار رویدادها و دیالوگ ها می آمیزد و ابتدا به یک شوخی می ماند و بعد بدل می شود به کوبیدن میخ توی جمجمه.

مخاطب ابتدا از آنچه می بیند، می خندد و بعد در سکوتی بهت آور فرو میرود و از خودش می پرسد آیا واقعاً چنین اتفاقی هایی در جنگ رخ داده است؟ آیا این همه زندگی از هم پاشیده و این همه پدر بی دیدار خانواده از این بیمارستان به آن بیمارستان و از این تیمارستان به آن تیمارستان منتقل شده اند و اینکه تقدیر چگونه بازی هایی با این چهره های معصوم با این نگاه های بی فروغ کرده است که با بیانی پدرا نه و مهربان و چشمانی منتظر همسر و فرزند زل می زنند به تاریک ترین گوشه های ذهن مخاطب.

کارگردان اثر، محمد حسن محمودی، همانگونه که خود می گوید ده سال روایت های بسیاری را شنیده و در دل مستندهای بازمانده به زندگی سخت جانبازان موجی خیره بوده است. خودش می گوید که میشد هزاران هزار دیالوگ دیگر نگاشت؛ اما همین سطور نوشته شده ماحصل رنج های لمس شده، بوده است.

نمایشنامه که سیر نگارش آن از ده سال پیش آغاز شده و امروز به این شکل نهایی در آمده است، با قوت ترین و جاندار ترین عناصر این نمایش را در خود دارد و آن دیالوگ هاست.

تخت تل ائبار شده اند یا ریز ریز می شوند روی زمین، پر از تیتراهایی از مسئولان که کجا رفتند و چه کردند.

حالا دو نفر ایستاده اند روی صحنه که خودشان می گویند از ابتدا نوزده نفر بودند و کم کم یکی یکی رفته اند به اتاقی با شماره ای نحس و زیر سایه سیاه ۱۳ به فراموشی سپرده شده اند؛ دو جانباز که میخواهند قصه خودشان را به گوش یکی از مسئولان برسانند، آن ها که در بی زمانی زندگی می کنند و تاریکای صحنه و سردی رنگ ها، این بی زمانی را تشدید می کند.

تکرار های مدام، تیک هایی که بدجوری می گیرد و ول نمی کند و سیل خاطرات که مرور می شود، مخاطب را میبرد به دنیایی دیگر. دنیایی که شاید

سمیرا متین نژاد: اکبر کجاست روایت بی نام و نشان و غریب چهره هاست. انسان هایی که روزی قهرمانان صفحه های سیاه و سفید و کمی برفکی تلویزیون ها بودند و با بیانی هیجان زده و خام از جنگ می گفتند و اینکه آنچه در طبق اخلاص دارند، در کف می گذارند و با کوله ای به پشت می روند به خط های مقدم. آوازشان سرودهای جنگ و شورآفرینی بود و نگاه جوان و خندانان اصلاً شبیه قصه ای نبود که قرار است سال های سال بعد بشود روایت زندگی آنها.

این پرسش دم دستی ساده که اکبر کجاست در واقع سوگمایشی بی پایان را به تصویر می کشد.

تختی در میان صحنه و بریده های روزنامه که نشان از گذر زمان های بسیار دارد. روزهایی که حالا زیر



۷۵ دقیقه با جعبه ساز تماشاخانه هودی در «آگورا»



نمایش «آگورا» / عکس شیوا عطاران

با آن می جنگد یا شاید «نمی جنگد»!! شخصیت اصلی «آگورا» باید با دردهای عاطفی خود هم کنار بیاید و با درد دندان که آن را بدترین در دنیا می داند هم همین طور؛ دردی که که بخش اعظمی از مفاهیم فلسفی را در بطن خود پنهان کرده است و با خطوطی کم رنگ و باریک مخاطب را با شخصیت بهروز آشنا می کند. او در جشن تولدی ناخواسته قرار گرفته و این دردهای کوفتی اش را بیشتر می کند!

بازی بازیگران نمایش یعنی حمید رضا پیشوادیان، عرفان حیدری، هانیه رساله، سعیده جمشیدی، فاطمه متصدعی و پرهام آزادی بر متن می چربد. میزانشن های کار قابل قبول است و همانطور که گفته شد نورپردازی در رفع کسالت ریتیم کند نمایش و سکوت های پی در پی، نقش خود را به خوبی بازی کرده است. مسعود حیدری سابقه ۳ حضور در جشنواره استانی را دارد و حالا با «آگورا» با ۱۴ نمایش دیگر به رقابت خواهد پرداخت.

حسن دهقان: نمایش آگورا در اولین روز از بیست و هشتمین جشنواره تئاتر استان فارس در تماشاخانه استاد هودی به روی صحنه رفت. نمایشی که رگه هایی کاملاً آشکار از گروتسک داشت و در ۷۵ دقیقه جعبه سازی مسخ شده را به تصویر می کشید.

در «آگورا» بار اصلی نمایش بر دوش دیالوگ ها و نورپردازی است و شخصیت های سیال نمایش با استفاده از گفت و گوهای کوتاه و تلگرافی به مرور تصاویری از فضای کلی متن به تصویر می کشند. «آگورا» ریتیم کندی دارد و گره ای که بتواند مخاطب را تشنه نگه دارد در آن دیده نمی شود با این حال با کششی که به وجود می آورد می تواند بیش از یک ساعت و ربع تماشایی را روی صندلی نگه دارد.

«آگورا» نماینده دردهای انسانی است که در میان دردهای مختلف و به قول خودش «کوفتی» و ده ها جعبه ای که در روزمرگی می سازد گرفتار است، دردهایی که «می آید» و می ماند و «بهر روز»

از سیر تا پیاز روز نخست جشنواره بیست و هشتم

آغاز جشنواره در همسایگی حافظ

حسن دهقان: جشنواره تئاتر استان فارس در حالی صبح دیروز از سالن سبز تالار حافظ، بیست و هشتمین دوره خود را آغاز کرد که پنج سالن از ۵ نمایش میزبانی کردند. یکی از اتفاقات مهم جشنواره امسال، اضافه شدن دو سالن اجرا یعنی تماشاخانه خصوصی «پورشکیبایی» و «مجموعه تئاتر شهر» است که همین موضوع موجب شده است یک نوبت به اجراها افزوده شود و مخاطبان بیشتری بتوانند از نمایش ها دیدن کنند. فروش اینترنتی بلیت جشنواره از طریق سامانه فرهنگ تیک نیز یکی دیگر از اتفاقات متمایز بیست و هشتمین جشنواره تئاتر استان فارس است. امسال نظم نسبتاً خوبی بر جشنواره حکمفرما است و آثار تقریباً در موعد مقرر روی صحنه می رود. عصر دیروز پذیرش هنرمندان گروه های نمایشی شهرستان در هتل جام جم شیراز انجام شد و داوران جشنواره نیز در هتل پرسپولیس استقرار یافته اند.

اجرای نمایش ها صبح دیروز با نمایش «روایت ها حاکی از آن است...» کاری از گروه برنا شهرستان لار آغاز شد. این نمایش در سالن سبز تالار حافظ که سن آن برای اجرای «بلک باکس» تغییر ماهیت داده است، به روی صحنه رفت. «جز به روایت کریستینا گتی» به کارگردانی داوود باقرزاده مهمان تماشاخانه پورشکیبایی بود و «آگورا» اثر مسعود حیدری در تماشاخانه هودی روی صحنه رفت.

تماشاخانه محی الدین لایق در مجموعه تئاتر شهر که به تازگی پس از تعمیرات اساسی آماده بهره برداری مجدد شده است نمایش «لاموطا» به کارگردانی امیر بهبودیا را میزبانی کرد و نمایش «اکبر کجاست؟» اولین اثر نمایشی محمدحسن محمودی در تماشاخانه سپاسدار اجرا شد. کوروش نریمانی، سعید اسدی و رضا مهدی زاده داوران این جشنواره نیز در ۵ نوبت به تماشای این آثار پرداختند. امروز نیز جشنواره با به روی صحنه رفتن ۵ نمایش «این داستان را اولین بار...»، «آخ اگه بارون بزنه»، «سیره سیطره ارسالن بساسیری»، «بیست و سومین جلسه جن گیری آنه میشل» و «جاندارم» ادامه خواهد یافت.



نمایش «جز به روایت کریستینا گتی» / عکس شیوا عطاران

میانسالی پینوکیو را در «هوملت» ببینید



نمایش «هوملت» به کارگردانی مجتبی حسینی قیری در بیست و هشتمین جشنواره تئاتر استان فارس به روی صحنه خواهد رفت. نمایش «هوملت» نوشته حسن میزبایی و به کارگردانی مجتبی حسینی قیری از دیگر آثار راه یافته به بیست و هشتمین جشنواره تئاتر استانی فارس است که از تاریخ ۸ تا ۱۸ شهریور ماه ۹۶ در شهرستان قیروکارزین هم به روی صحنه رفت. تئاتر «هوملت» روایتگر دوران میانسالی پینوکیو است؛ پینو تلاش می کند آخرین عروسک ساخته خود را به دوست راه دورش خانوم دزد مونا تقدیم کند اما پری عروسک را پویا می کند و اتفاقات تازه ای رقم می خورد. حسن میزبایی متن این تئاتر را نوشته و مجتبی حسینی قیری آنرا کارگردانی می کند که در سه نوبت روز چهارشنبه ۲۲ شهریورماه در سالن سبز تالار حافظ فرهنگ و ارشاد اسلامی استان فارس به صحنه می رود. در «هوملت» مجتبی روستا نقش «پینو» و احسان غلامی فرد نقش «هوملت» را ایفا و اشکان پارسافر: «جیر»، هانیه زارعی: «جینا» آزاده مقربی: «پری»، پریساغفوری: «زدومونا» و رضاشعانی: «فاکس» را بازی می کنند. این در حالیست که در این اثر، مجتبی روستا: «مجری لالی تاک(کلیپ)»، بازیگران کلیپ:

علی کمیلی: «استاد»، نریشن پایانی: صالح شهبازی، محمود جعفری: سرپرست موسیقی، محمودجعفری: «ویولونویولونسل»، غلامرضاقنبری: «سازدهنی»، احمدرضافرهمندیپور: «گیتار» و سامان کشاورزی: «گیتار» عوامل فنی هستند و دیگر عوامل را سارا طریف صناعی: طراح پوستر، مژده پیشدست: طراح لباس، مجتبی حسینی قیری:طراح نور، روح الله اسماعیلی: طراح صحنه ، فرزانه رادفر و علی ستوده:طراح گریم، سیاوش صفری: اجرای نور، محسن شاکری: اجرای افکت صدا، فاطمه حسینی قیری: منشی صحنه، علی ایمانی و جاسم قلی پور: دستیار صحنه، کامران آرایش کشکولی: مدیرصحنه، ادیب حدائق: عکاس، نیماعسکری مقدم: مدیراجرای، حسن رسولی: ساخت کلیپ فرهنگ ملل، امین خورسند: ساخت کلیپ استاد و سیندنوروزی: حمل ونقل تشکیل می دهند. گفتنی است: تئاتر «هوملت» محصولی از گروه نمایش ققنوس شهر قیروکارزین و گروه نمایش مکعب شیراز باهمکاری اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی قیروکارزین و انجمن هنرهای نمایشی این شهرستان است. این نمایش فردا چهارشنبه ساعت ۱۱:۳۰، ۱۸ و ۲۱:۱۵ در سالن سبز تالار حافظ شیراز اجرا می شود.

تئاتر رسانه‌ای پویا و پیشرو است

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی فارس در پیامی تئاتر را رسانه ای پیشرو و پویا توصیف کرد. دکتر بهزاد فریدی در این پیام که به بیست و هشتمین جشنواره تئاتر فارس منتشر شده تأکید کرده است: تئاتر امروز دیگر تنها کارکردی صرفاً هنری ندارد و جوامع بشری برای جا نماندن از کاروان پرشتاب تحولات اجتماعی از آن بهره می برند. تئاتر با گرد هم آوردن هنرهای گوناگون از شعر، داستان و موسیقی گرفته تا نقاشی و حتی معماری و همچنین استفاده از مفاهیم حکمی، فلسفی و علوم مختلف به ویژه تاریخ، سنسزاس بیان اندیشه های انسانی است و در دنیای معاصر نیز با وجود رشد کم نظیر رسانه های مختلف، هنوز به عنوان رسانه ای پویا و پیشرو عرض اندام می کند. فارس، مهد تمدنی ایران عزیز فارغ از نمایش های آیینی و سنتی همچون سوشون و تمزیه که ریشه در هزاره ها دارد در هنر مدرن تئاتر نیز قدمتی قریب به یک قرن دارد و امروز هنر ششم در دورافتاده ترین نقاط این سرزمین نیز ریشه دوانیده است. تأثیرات جدی تئاتر در خردورزی و خوشتن آگاهی مردمان را هرگز نباید از ذهن دور داشت: بر همین اساس هنرهای نمایشی استان فارس در سال های اخیر تلاش کرده است به جهان بینی تمدنانه و بر پایه اندیشه خود وفادار بماند و ماهیمی ژرف را به مخاطبان بی شمارش ارائه کند. در این میان جشنواره استانی تئاتر نقشی بی بدیل و غیرقابل انکار ایفا می کند و به ویتزینی مباحث آفرین برای تئاتر فارس مبدل شده است. برگزاری بیست و هشتمین جشنواره تئاتر فارس را که چهارمین فرصت متنتم اینجانب برای ادای دین و احترام به این هنر فاخر است، به فال نیک می گیریم و امید داریم رقابت جدی گروه های تئاتر استان در سال جاری، جریان اندیشه ساز در جامعه هنری و بدنه اجتماع به وجود آورد.

نمایشنامه ای که ده ساله شد

وقت و نه به برنامه ریزی های لازم وجود دارد و آنچه ایستاد ماست درعمل به دست نمی آید؛ درواقع آنچه مبینید حاصل ایثار دوستان و عوامل کار است.

کارگردان اکبر کجاست با بیان اینکه هنر تئاتر بازخورد مالی ندارد و کاری دلی و هنری است، خاطر نشان کرد: در این کار باید از دل و جان مایه بگذاری، مجبوری از زندگی ات بزنی، از کارت بزنی، مرخصی بگیری تویبش شوی و اتفاقات بسیار دیگر؛



سمیرا متین نژاد: کارگردان اکبر کجاست؟ تک تک دیالوگهای این نمایش را حاصل صرف زمان بسیار و لمس زندگی جانبازان می داند و در این باره بیان می کند: این متن را از تخیلات خردم و پشت درهای بسته نوشتیم، به جای هریک از این دیالوگ ها می توانستم هزار دیالوگ دیگر بنویسم، اما با تماشای ساعت ها فیلم از این افراد و تحقیق و مرابوده و رابطه طولانی متن را به این گونه که

امروز می ببیند نگاشتیم. محمدحسن محمودی کارگردان، طراح و نویسنده نمایش اکبر کجاست روز گذشته در سه سانس به اجرای اثر خود در تماشاخانه استاد سپاسدار پرداخت.

اکبر کجاست نخستین اثر محمودی است که در شیراز اجرا می شود. وی پیش از این، قریب به ده سال در استان بوشهر به کار مشغول بوده است و تاکنون کارگردانی هشت اثر را در کارنامه دارد که این آثار در شهرستان های بوشهر، لار و شیراز به اجرا درآمده است.

محمودی که دانش آموخته رشته کارگردانی سینماست، بیشتر فعالیت هنری خود را معطوف به سینما می داند و تخصص اصلی خود را فیلمسازی می خواند و تاکنون نیز به موفقیت هایی در این حوزه دست یافته است. همچنین وی در حوزه تئاتر مقام نخست نمایشنامه نویسی کشور را در بخش دانشجویی و کارگردانی به دست آورده است.

کارگردان اکبر کجاست در گفت و گویی حرقه نگارش این اثر را مربوط به ده سال پیش میداند و تصریح می کند: این اثر را براساس تحقیق میدانی از سال ۱۳۸۶ آغاز کرده ام. در آن زمان در دنیایی خاص با انسان هایی قرار گرفتم که وجودشان ناخودآگاه هر کسی را تحت تأثیر قرار میدهند. جانبازانی که موحی شدند و باقی عمرخود را در آسایشگاه ها زندگی کردند.

محمودی در ادامه می افزاید: هیچوقت فکر نمی کردم بتوانم قصه این آدم ها را به نمایشنامه تبدیل کنم. به مرور زمان وقتی با این قصه ها آشنا شدم دریافتم این روایت ها چه قابلیت هایی برای اجرا دارد و چقدر می توان روی آن کار کرد و پس از آن بود که تصمیم گرفتم این متن را بنویسم.

وی که این اثر را پیش از این با تفاوت های بسیار در جشنواره دانشجویی بوشهر روی صحنه برده و موفق به دریافت جایزه شده است، درباره ورود این نمایش به جشنواره استانی فارس می گوید: از آن جایزه و آن اجرا راضی نشدم و مدام فکر می کردم که این اثر باید بیش از این دیده شود؛ بنابراین سال گذشته این نمایش را به شیراز آوردم؛ اما متأسفانه کار به کیفیت لازم نرسید و امسال با پیش تولید مناسب، آماده سازی اثر را از دهم اردیبهشت شروع کردیم و توانستیم آن را به جشنواره برسانیم.

محمودی شرایط موجود در حوزه هنرهای نمایشی دشوار می خواند و معتقد است: اگر بخواهیم به دنبال شرایط مناسب باشیم نباید کار کنیم؛ چون نه بودجه کافی، نه

زندگی های موازی در روایت گری روایت ها...

البته اشاره به نمایشنامه خشکسالی و دروغ محمد یعقوبی نیز بیش از پیش این مطلب را برجسته می ساخت. در کنار همه این نکات باید به این نکته نیز اشاره کرد که نقش بیان بازیگران در ادای دیالوگ ها و در نتیجه ایجاد حس همذات پنداری در مخاطب بسیار مهم است و متأسفانه این مهم از سوی بازیگران زن این نمایش به خوبی صورت نگرفت.

نکته دیگر تکیه بیش از حد بر کلیشه هاست؛ عباراتی مانند ما زنها... یا شما مردها... استفاده از عباراتی کلیشه ای مثل «واقعاً متأسفم» در گفت و گوی زن و شوهری، اثر را کمی دچار ناهمگونی هایی کرده بود که به اصل کلی نمایش ضربه می زد و از نگاه داشتن مخاطب در دل داستان و جریان رخداد جلوگیری می کرد.

با این حال این اثر را باید به دلیل روایت های تو در تویش و اشاره به موضوعی اجتماعی همچون قضاوت و خیانت ستود.

در روایت به بازیگردانان عرصه تقدیر می ماندند که باید به موضع و سر بزنگاه حاضر شوند و انسان ها را بازی دهند. برخی کنش ها همچون خاموش کردن تلویزیون که درواقع به دست این شخصیت ها انجام می شد یا حرکت بازیگران روی صحنه آن ها را به القاکندگان سرنوشت های محتوم بدل می کرد.

آنچه در روایت های راوی درونی داستان و راوی بیرون آن دیده می شد، اشاره و تکیه بر عنصر ترس بود، اما قضاوت و دروغ بیش از ترس در بن مایه این داستان رواج داشت؛

دیگر نقب بزند که پیش از این بارها بر روی صحنه رفته است.

وجود عناصری همچون بلندگوهایی با صداهای آزاردهنده که گاه هوش و حواس مخاطب را جمع می ساخت و گاه آن را آشفته می کرد و حضور یک زن و یک مرد سیاه پوش با چهره ها و گرمی ماتریکسی، گذر از زمان و زندگی در جهان های موازی را به مخاطبان القا می کرد و توانسته بود کمی از بار کلیشگی نمایشنامه را بر دوش بکشد.

زن و مرد ماتریکسی با دخالت های به جا



روزنامه بیست و هشتمین جشنواره تئاتر فارس

سر دبیر: حسن دهقان

دبیر تحریریه: سمیرا متین نژاد

عکاس: شیوا عطاران

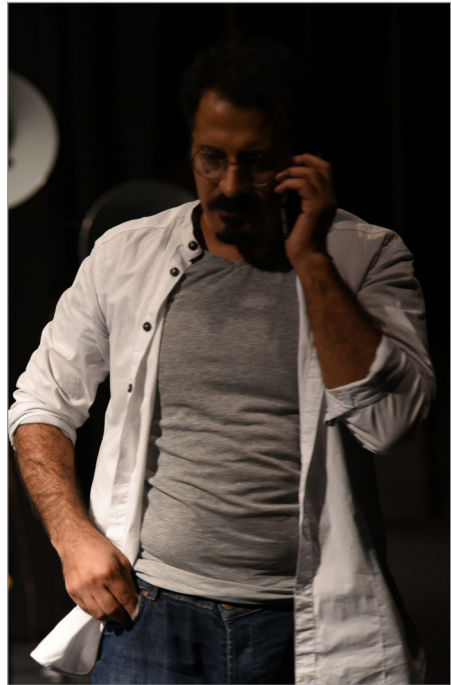
با تشکر از:

فیروزه بابا ملکی - محمدحسین نیکوپور - علی راد - الهه مرادی

مجری طرح: موسسه آفتاب مهر صیبا فارس

مطالب، نقدها و یادداشت های خود در خصوص نمایش های

جشنواره را به شماره ۰۹۱۷۸۱۲۴۷۸۴ تلگرام کنید!!



گزارش تصویری روز نخست جشنواره تئاتر فارس / عکس: شیوا عطاران / عکس های نمایش لاموتا: علی راد